

DRUMUL SPRE CULMI

de *Richard Wrumbrand*

“Dacă vorește cineva să vină după Mine, să se lepede pe sine.” - (Luca 9:23)

Un bațjocoritor îl întrebă pe un creștin: “Dacă zici că Dumnezeu e pretutindeni, o fi El oare și în cîinele ăsta?” Răspunsul veni prompt: “Ham-ham” - un răspuns înțelept, răspunsul unui cîine căruia i s-ar fi pus o asemenea întrebare.

Orice ai întreba pe cineva, răspunsul va semăna cu cel ce îl dă. În privința asta, oamenii nu se deosebesc de cîini. La întrebări înalte, despre Dumnezeu, răspunsul oricui va fi doar “ham-ham” - al unei creaturi mărunte.

Noi, oamenii, vedem lucrurile din perspective diferite. Orice punct de vedere este un punct de orbire, pentru că ne face total incapabili de a accepta orice altă perspectivă. Isus dă o mîntuire multiplă, incluzînd și salvarea din fața punctelor de vedere. Creștinul se leapădă pe sine. El nu mai privește lucrurile de pe o anumită poziție deoarece el nu mai are o poziție. Vulpile au vizuini, păsările au cuiburi, dar Fiul omului nu are unde să-și plece capul.

Faptul de a nu avea un anume loc pentru cap, te eliberează. Nu mai vezi lucrurile dintr-o parte sau alta. Răspunsul în legătură cu Dumnezeu nu va mai fi de tipul obișnuitului “ham-ham”, ci vei avea intuiția întregului, al cărui martor vei fi.

“Omul acesta primește pe păcătoși.” - (Luca 15:2)

Păcatul a amărît istoria creștinătății, care ar fi putut fi frumoasă dacă cei care au purtat numele lui Hristos ar fi urmat învățătura Stăpînului lor. Toată lumea a auzit despre Inchiziția catolică, dar și dintre protestanți au fost oameni la fel de cruzi.

Majestatea sa, regina suverană a Britaniei, Elisabeta I-a, l-a condamnat pe episcopul Plunkett pentru credința sa catolică, și a poruncit să fie mai întîi spînzurat, apoi, coborît, spintecat, să-i fie arse măruntaiele (cînd era încă viu) și apoi tăiat în patru bucăți. Catolicii din Piedmont au pus mîna pe protestantul Giovanii Machialin împreună cu cei patru copii ai săi. Înainte de a-l tăia în bucăți pe fiecare din primii trei copii, soldații l-au întrebat dacă este gata să-și schimbe credința; el a refuzat de fiecare dată. Cînd același răspuns a fost dat pentru a patra oară, un soldat l-a prins pe ultimul copil de picioare și i-a zburat creierii de caldarîm.

Catolicii au ucis în timpul războiului mii de ortodocși în Croatia. Preoții ortodocși au persecutat pe

evangelici în România și au determinat închiderea lor. Preoții au condus omoruri în masă împotriva evreilor. Astăzi, protestantii și catolicii se omoară unii pe alții în Irlanda de Nord, în numele Aceluia care și-a iubit chiar și dușmanii.

Să hotărîm odată pentru totdeauna să dezdăcinăm orice gând de resentiment sau ostilitate față de cei care au o altă religie decît a noastră. Să ne ferim să folosim un limbaj violent împotriva religiei altcuiva. Un astfel de limbaj ar putea să incite o persoană iresponsabilă la cruzime sau să-l conducă de-a dreptul la crimă. Deosebirile religioase trebuie discutate în dragoste. Cînd ele par a fi ireconciliabile, fiecare trebuie să-și mențină convingerile, bazat pe Cuvîntul lui Dumnezeu. Dar porunca supremă este dragostea.

“Să faceți orice vă va zice.” - (Ioan 2:5)

Therese de Lisieux era cea mai mică dintre fetele unor oameni săraci. O dată, de Crăciun, i s-a dat să-și aleagă o jucărie dintre cele rămase după ce au ales surorile mai mari. Cu ochii strălucind de bucurie, fetița exclamă: “Le aleg pe toate!”. La vârsta de 15 ani, intrînd în ordinul carmelitelor, trebui să-și aleagă o virtute pe care s-o exerseze mai mult decît pe toate celelalte. Răspunsul ei fu același: “le aleg pe toate.”

Maica Domnului ne cere să facem tot ce ne spune Fiul ei, fără deosebire. Alegînd între poruncile Domnului nu faci decît să spui: “Eu nu fac ce mi se cere ci ceea ce-mi place.” Avem obligația să ascultăm ca soldații, să mergem la luptă cînd ni se ordonă, chiar dacă aceasta înseamnă moarte sigură și, de asemenea, să ne supunem chiar și atunci cînd comandantul ne ordonă ceea ce ni s-ar părea o retragere rușinoasă. Moise a spus poporului. “Să faceți așa cum v-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă abateți de la cele ce a poruncit El, nici la dreapta, nici la stînga” (Deuteronomul 5:32). Au oare poruncile o parte dreaptă și una stîngă?

Porunca sună așa: “Să nu furi.” Poți fura pentru a-ți finanța mai multe plăceri, sau poți fura pentru a-i ajuta pe săraci. “Să nu minți.” Poti minți cu intenția de a înșela sau poti minți pentru a salva vieți. Există păcate în partea dreaptă și păcate în partea stîngă, iar nouă ni se cere să nu gîndim deloc atunci cînd poruncește El. Ni se cere numai să ascultăm și să ne ferim de păcat.

Avem legi de conduită generale, care sînt legi absolute, excepție făcînd situațiile speciale, în care poruncile au caracter special. Reperul suprem este dragostea. Fă tot ce-ți poruncește El, oricît de ciudată și nepotrivită ți-ar părea porunca Lui.

“Eu sînt. . . Adevărul” - (Ioan 14:6)

Se zice că Adevărul și Minciuna s-au dus să se scalde. Fără să dea de veste, Minciuna fură hainele Adevărului. Acesta, nevoind să se degradeze îmbrăcînd hainele Minciunii, preferă să rămînă gol. De unde vorba “adevărul golgolot.” Pînă în ziua de azi, însă, Minciuna, deghizată în Adevăr, înșeală o lume întreagă.

Adevărul nu va da niciodată mîna cu minciuna. Cele două nu pot merge împreună pe același drum. Lucrurile se schimbă însă, cînd e vorba de un om îmbrăcat în minciună. Față de el, adevărul e plin de dragoste și încearcă să-l convingă să lepede hainele furate și să meargă și el gol.

Henric al IV -lea al Angliei a fost un om deosebit. De aceea a și rămas în istorie ca Henric cel Mare. El a fost drept față de sine și plin de bunătate față de cei nedrepti. O dată i s-a raportat că un căpitan se răzvrătise și începuse să răspîndească zvonuri mincionase la adresa lui. Regele îl iertă și-l acoperi de favoruri, dar rebelul nu-și schimbă atitudinea. Nu și-o schimbă nici regele care, mai mult chiar, declară: "Îi voi face atît de mult bine, încît îl voi forța să mă iubească fie și împotriva voinței sale." Așa procedează și adevărul gol pentru a-și învinge prietenii prefăcuți, travestți în haina celor mai sincere intenții.

Celor care îi admirau înțelepciunea, Henric al IV -lea obișnuia să le spună: "Poti prinde mai multe muște cu o lingură de miere decît cu douăzeci de tone de oțet."

Iubește pe cel greșit; iubește-l și pe cel ce, conștient, trăiește în minciună. Amintește-ti însă totdeauna: adevărul e adevăr iar minciuna - minciună. Nu cumva să le confunzi sau, și mai rău, să le amesteci.

VA URMA

Nr.191/Iulie 07